

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden esütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többesziros hirdetésnél kedvezményeket nyújtunk.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertellen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Takarékpénztár.

A „Krasznamegyei takarékpénztár részvénytársaság“ évi rendes közgyűlését Sz.-Somlyón, saját üzlethelyiségében, folyó évi március hó 20-ik napján tartotta meg.

A múlt év elején felfedezett bűnös üzelmek és a könyelnű felügyelet okozta nagymérvű károsodás, mit a részvényesek a tartalékalapnak teljes elvesztésével szenvedtek, éppen elegendő arra, hogy ezen gyűlésen — mely az ujonan választott igazgatóság működésének megkezdése óta az egyesületnek első közgyűlése volt — a a részvényesek nagyobb érdeklődéssel viseltessenek az intézet ügyeinek folyása iránt. Ámbár az előzmények után ítélve s tekintve, hogy eme közgyűlésen oly fontos kérdések valának napirendre tűzve, mint az évi mérleg, alapszabályok módosítása, sőt az eddigi 60,000 frt alaptőkének 100,000 frtra fölemelése, — méltán vonhatjuk le azon következtetést is, hogy az új igazgatóság teljesen bírja a részvényesek bizalmát, s ebben leli magyarázatát az, hogy az ez idő szerint bevezetett 211 részvényes tag közül e fontos határozatok meghozatalára hivatott közgyűlésen csak is 33 részvényes tag jelent meg és az összesen kibocsátott 1200 részvényből csak 323 részvény volt képviselve.

Még sem hallgathatjuk el, hogy e tekintetben véleményünket ne nyilvánítsuk s ki ne mondjuk, hogy bármennyire megbízunk mi is az új igazgatóság ügykezelésében, még is rendin való dolognak tartanók, ha a részvényesek az intézet ügyeire több gondot fordítanak.

Mert mint már e lapok igénytelen hasábjain többször emlegetve volt, ezen pénztárat Szilágyvármegye volt krasznamegyei részének — tehát egy igen tekintélyes vidékének — nemcsak hiteligenyei legnagyobb részének ki-elégítésére van hivatva, — de azon érdekszállak által, melyekkel a vidék lakossága az intézethez és így közvetve egymáshoz láncolva van ezen vidék társadalmi, közművelődési s magyar nemzetiségi tekintetben is úgy össze van ez intézet fölvirágzásának kérdése fűzve ezen vidék sorsával, hogy emez összefűző kapocs meglazítása, avagy fölbontása megbocsáthatlan bűn és a legnagyobb hazafiatlanság lenne.

Épen ezért a ki ez intézetnek fölvirágzását dolgozik, nemcsak mint részvényes saját magán anyagi hasznát mozditja elő, de a közjóra szolgáló hasznos ténykedést tanusít. Épen ezért, mert az előző évben lezajlott rendkívüli események után a közönség figyelmét ez intézet ügyeire, mely intézet nemcsak a részvényesek, de a vidék összérdekei előmozdítására szolgál, különösebben fölhevítjük, — helyén valónak tartjuk, hogy a közelebb megtartott közgyűlés lefolyásáról lapunk első cikkében emlékezzünk meg.

Nem azt teszi a mi szónk, hogy a Szilágy-Somlyón létező másik pénztárat, a „Silvânia“ a maga körében hivatását kellőleg betölteni hivatva ne lenne, de — bármennyire helyeseljük

is ezen általánosán elfogadott tétel megdönthetetlen voltát, hogy a pénz oly kozmopolitikus valami, a mely csak is bizonyos határon belül tüir el maga mellett nemzetiségi, vagy más tekinteteket — nem veheti fölünk senki rosznéven, ha miannak működését inkább a román nemzetiségi eszmék szolgálatára irányulónak, — míg ellenben a „Krasznamegyei takarékpénztár-egyesületét“, tekintve úgy részvényeseit, mint üzleti összeköttetéseit, inkább a magyarság érdekében működőnek tartjuk.

A gyűlésnek lefolyása kezdetben viharosnak ígérkezett, midőn egy részvényes az igazgatóságtól azt követelte, hogy a múlt évben fölfedezett veszteségek okáról s okozóiról most a közgyűlésben tegyen részletes jelentést, — de a kedélyek az elnök ama kijelentésére, hogy az ez irányban folyamatban levő nyomozások még befejezve nincsenek, lecsillapultak és a tanácskozás eléggé nem méltányolható komoly és tárgyilagos modorban folytatott.

Az igazgatóságnak az üzleti forgalomról szóló jelentése, mely szerint a pénztár forgalma 5.160,554 frt 73 kr, jelzálog kölesönök állaga 49,265 frt, kézi zálog kölesön 1434 frt, betétek 274,451 frt 45 kr, visszleszámitolások 295,768 frt, és a váltó-tárca 553,059 frt volt, — s a vagyommérleg, mely 648,473 frt 98 kr. vagyonnal szemben 639,516 frt 41 kr. terhet, és így 1828 frt 85 kr leírása után is 8957 frt 75 kr. tiszta nyeresémet mutat fel, a közgyűlés általános tetszését nyerte meg, s az igazgatóságnak az intézet megingatott állásának megszilárdításáért köszönetet szavazott.

A mutatkozó tiszta jövedelemből a 60,000 frt alaptőke 6% kamatába 3600 frt, — az igazgatóság tisztelt-díjába 10% 895 frt, — jótékony célra és pedig, egy Szilágy-Somlyón fölállítandó iskola költségeire évenként 1% 90 frt határozottatott fordítatni, — az ezen felüli összegből 4000 frt tartaléktőkéül kezeltetni, 372 frt 57 kr. maradvány pedig új számlára előíratni határozottatott. Ezek szerint a múlt évről járó s f. évi április első napján esedékes szelvények 3 forintjával lesznek beváltandók.

Nem rövid vitatkozás után döntött a közgyűlés az igazgatóságnak az alaptőke 60,000 forintból 100,000 forinttra való fölemelése iránt beadott javaslata fölött. — Végre is névszerinti szavazással, és pedig 31 részvényes 315 részvényre eső 211 szavazatával, 1 részvényes 12 részvényére eső 10 szavazatával szemben, a részvénytőkének 100,000 forinttra fölemelése határozottá váltott.

A részvénytőke fölemelés 800 darab új 50 forint névértékű részvénynek kibocsátásával történik, úgy hogy minden 50 frtos részvényre 55 frt lessz készpénzben befizetendő, miből 50 frt, vagyis összesen 40,000 frt az alaptőkének 100,000 frtra fölemelésére, az 5 frt pedig, vagyis az ebből befolyó 4000 frt a tartaléktőke gyarapítására szolgál.

A részvények kibocsátásának módzatai megállapítását a közgyűlés az

igazgatóság belátására bízta. Azonban már most elfogadta a közgyűlés az igazgatóság benyújtott javaslatát, miszerint, az ujonan kibocsátandó 800 darab részvény lehetőségig a jelenlegi részvényesek között lenne elhelyezendő, úgy hogy az minél több részvényes tulajdonába jusson. E javaslat szerint minden részvényesnek joga leendő 1 darab birtokában levő részvény után 1 darab új részvényt, 2 régi részvény után 2 újat, — 3 után 2-öt, — 4 után 2-öt, — 5 után 2-öt, 6 után 3-at jegyezni és így tovább ezen arány szerint. A részvényesek által igénybe nem veendő részvények nyilvános jegyzés útján lesznek eladva, azonban a mostani részvényesek minden esetben előnyben részesülnek.

Az igazgatóság javaslata az új részvények értékének befizetésére nézve az volt, hogy az aláíráskor 10 frt, 1892 évi július 1-én 20 frt, 1892. október 1-én 20 frt és 1892. december 1-én 10 frt, tehát 1892. év végéig egy-egy új részvényre 60 forint teljesen befizetve legyen. A közgyűlés többsége azonban csak 55 frt befizetést szavazott meg egy-egy részvényre, mint fentebb említve lön, — de a befizetési módzatok fölött a vélemények nagyon elágazók voltak, a meny nyiben sokan az igazgatóság javaslatahoz ragaszkodva, azt kívánták, hogy a befizetés ez év végéig mind a 800 részvényre teljesen és föltétlenül megtörténjék, sokan pedig azt óhajtották volna, hogy most ez évben csak 400 részvény legyen kibocsátva, a másik 400 pedig maradjon jövő évre, — vagy mivel már az összes 800 részvény kibocsátása el lett határozva, azt óhajtották határozatba vétetni, hogy a befizetések úgy osztassanak föl, hogy a befizetési határidők 1893. december 31-ikéig legyenek megfelelő időközökben elhelyezve. Végre is a közgyűlés ezen inkább a részletekre tartozó kérdésben az igazgatóság kezét nem kötötte meg, hanem a nyilvánított különbsző óhajok figyelembe vételét ajánlva, a kivitel módzatait teljesen és egészben az igazgatóságra bízta.

Ezután az alapszabályok az alaptőke fölemelésének megfelelőleg és több hiányok kiegészítéséül módosítottak. Ez alapszabály módosításból megemlítjük a 14. §. azon intézkedését, mely szerint a kezelési költségek, tisztviselők s igazgatósági tagok fizetésének levonása után a tiszta jövedelem 6%-tőlija a részvényeseknek lessz kiadandó, — az ezek kiegyenlítése után fönnmaradó valóságos készpénznyeremény 10%-tőlija mindaddig a tartaléktőke gyarapítására fog fordítatni, míg a tartaléktőke időnkénti saját kamatai szaporodásával együtt 60,000 forinttra nem fog emelkedni és mikor a tartaléktőke ezen 60,000 frtot eléri, csak akkor lesz joga a rendes közgyűlésnek a felett határozni, hogy eme 10%-tőlit hová fordítsa. Ugyancsak új intézkedése az alapszabályoknak a 6-ik §-ban foglalt azon határozománya is, hogy a részvények szelvényeire fizetendő osztalék, ha az, az esedékeség napjától három év alatt ki nem

vétetnék a részvénytársaság tartalék tőkéje javára elévül.

Mi csak üdvözölhetjük az igazgatóság kezdeményezését és a közgyűlés elhatározását a részvénytőke fölemelése tekintetében. De legyen szabad nekiink is fölemelni szavunkat azon részvényesek érdekében, kik a közelebbi időben annyit károsodtak, hogy az új részvények befizetési határideje és módzatai aként állapittassanak meg, hogy ahoz a mostani részvényesek lehető kisebb áldozattal hozzá juthassanak.

Br. Bánffy Dezső fogadtatása.

Délután négy órakor voñult ki a tüzoltóság zenekarának kísérete mellett a városi és vidéki közönség a pályaudvarhoz. Szép látványt nyújtott a fellobogóztott utca a gyönyörűen díszített diadal-kapuvál.

A mint a pályaházhoz a vonat be-robogott, br. Bánffy Dezső megjelenésekor a néhány ezer főre tehető közönség lelkes éljenzéssel üdvözölte abbeli örömet.

A megérkezés alkalmával a pályaudvarban Gencsy Sándor polgármester üdvözölte a megérkező képviselőt. Üdvözlő beszédében kifejtette abbeli örömet, hogy a két hó előtt még csak jelöltként közénk érkező bárót ma mint a szilágy-somlyói választókerület megválasztott képviselőjét, az országház elnökét üdvözölheti.

A felhangzott lelkes éljenzés után Bánffy Dezső báró rövid szavakban, melegen köszönte meg a szíves fogadtatást s kijelentette, hogy e városba most nem mint vendég jött, hanem mint olyan ember, ki itthon érzi magát választói között s óhajta és reméli, hogy a kapocs, mely választókat és képviselőt összefűz, hova-tovább szilárdulva, ez elhagyatott város és vidék érdekeinek szolgálatában, együttesen, közös erővel munkálkodjanak.

Most Gencsy Sárka nyújtott át egy szép virágcsokrot a helybeli közös iskola leány növendékei nevében, igen értelmes, rövid üdvözlő után, melyet a képviselő nyájasan köszönt meg.

Ekkor megkezdődött a bevonulás. Az első kocsin Vince Ödön kémeri ev. ref. lelkész és Hulimka Sándor főkapitány, a második kocsin az ünnepelt képviselő jött, balján Gencsy Sándor polgármesterrel s ezt követte a választók és vendégek díszes száma mintegy 25—30 kocsin.

A színház udvarán rögtönzött emelvény állott. Az udvaron már ekkor a közönség szép száma s köztük a nagy számban megjelent hölgyközönség varakozott Bánffy Dezső báróra, kit, midőn az emelvényen megjelent, lelkesen megéljeneztek.

Az éljenzés lecsillapulta után Vince Ödön az alábbi szép, költői szárnyalású beszéddel üdvözölte képviselőnköt:

Nagyméltóságu báró képviselőházi elnök ur!

Mélyen tisztelt képviselőnk!

Örömmel, óhajtvá vártuk az alkalmat, melyben nagyméltóságodat mint megválasztott országgyűlési képviselőnköt itt kerülete székhelyén, választói körében szívünk egész melegével üdvözölhessük.

Az óhajtvá várt pillanat im elérkezett. Nmlgod becses személye, mint kiváló tiszteletünk tárgya előttünk áll; ne csodálkozzék azért mélyen tisztelt képviselőnk, ha mi e napokat, míg körünkben tisztelhetni szerencsénk leendő, kiemelve mintegy a köznap élet egyhangú hullámverése kö-zül, a fellángoló érzelmek zománcával vonva be; de másrészt is elismerésül a hazafiúi érdem s hódolatul a fenkölt szellem életre kiható nemes alkotásai iránt,

társas életünk ünnepnapjaivá kívánjuk szentelni.

Es e tekintetben tehát két magasabb szempont vezet bennünket.

Nem olcsó törleszkedés, nem hitvány kegyhajhászat, nem az emberimádás gyarló és alacsony cultusa vonta össze e diszes sereget, hanem legdrágább kincsünknek, sok elomlott jó vér árán szerzett alkotmányos szabadságunk birtokának érzete öltöztette lobogódísze városunkat; s midőnmíg od becses személyét ünnepeljük, értéke szerint megbecsülni kívánjuk benne féltékenyen őrzött nemzeti s polgári jogainknak megtestesítő képviselőjét. Mert alkotmányos államban, hol nem durva önkény hatalmi parancsszava szabja a törvényt, hol az állampolgárok nem sziklához láncolt Prometheusok, (nem megkötözött kezű és eszű rabslolgák), hanem a hol a népe jobblétén aggó államfő a népesség szent jogát elismerve, ebből kifolyólag alkotja a népszabadságot biztosító és felvirágoztató törvényeket, ilyen alkotmányos államban nagy és diszes elhivatás a népképviselő állása, méltó az ünnepeltetésre, mert minden újabb választás alkalmából erkölcsi jogainak szellemi fel-támadását ünnepelheti egy-egy választó-kerület polgársága.

De nem csak saját magunk kiváltságainak bátor harcossá, s védelmezőjé kívánjuk nmigban ünnepelni, hanem mély tisztelünk, benső elismerésünk, s mondhatjuk honpolgári hálánk nyilvánvaló diszes jeleivel akarjuk körülvenni azon hazafiui érzelmeit, melyeket 2 évtizeden át tartó nemes törekvéseivel a magyar állameszme megszilárdítása s egy nagy vidék felvirágoztatása érdekében kifejtett.

A jó tettek igaz, önmagukban lelik legszebb jutalmukat, de az is igaz, hogy a hazafiui nemes törekvések jóleső bére a polgártársak elismerése, mert ez egyszersmind buzdítás új erőre a jövőhöz, s záloga a tetterő újabb dicső alkotásainak.

A hálás elismerés édes jutalmával kívánjuk mi elsőbbsen is megajándékozni Önt. m. t. képviselőnk, nem önmagunk nem kerületünkért, mert hisz ami lelki egybeforradásunk teremtfőzése igen fiatal, — hanem azokért, a melyeket drága hazánk boldogítására már idáig véghez vitt.

Ön, mint a nagynevű ősök méltó utóda ifjúkora édes ábrándjaiban épen úgy mint tetterős férfi kora izzó hevében ez üdvöztető jelmondat után tör: a haza minden előtt!

Büszkén valljuk önt magunkénak, képviselőnknek kegyelmes uram, mert hisz nem csak mi ültetők önt szívünk bizalmunk első helyére, hanem hazánk törvényhozó bölcssei is a törvényhozői első helyre koszorúzták érdemeit.

Mi szegények vagyunk a csillogó kitüntetések adásában, mi előleg gyanánt bizalmunkat, szinte ragaszkodásunkat ajánlhatjuk csak is; de azt hiszem pártoskodásra való tekintet nélkül, mert vál. kerületünk érdemes polgársága kétségkívül sokkal józanelműbb, s tiszteletre méltóbb, semhogy a pártgyűlölet áldástalan tusait átvinné a közéletbe. Nem ezt nem teszi, ez szegény volna, sőt ellenkezőleg nemzetiségre, vallásra, politikai véleményekre való tekintet nélkül — haladunk az előttünk fényes tüzoszlopként járó Mózések nyomdokain.

Megtesszük híven egyszerű körünkben honpolgári kötelességünket, de munkáljuk egyszersmind tőlünk telhető erőlyel e sok sebtől sajtó v. kerület javát, boldogságát, hisz ez a vidék a mi közelebbi hazánk, igen sok tekintetben elhagyatott, mostoha, kesergő gyermeke a sorsnak, mert míg egyfelől a közelmúltak izombéni csapásait siratja, másfelől gyász elpusztult hegyormain sötét felhőként gomolyog.

A veszteségek kinjait azonban legyőzi a szilárd elhatározás, legyen feledve a múlt, — új jelen, más jövő biztató reményekkel áll előttünk s im a küzdelmek légiói már előttünk állanak, de nem félünk, nem rettegünk, mert felénk batoritólág int a nemzeti génius: „hass, alkoss, gyarapíts, a haza fényre derül.“ E küzdelmekhez hívtuk meg önt mt. képviselőnk, reméljük, hogy vállvetett küzdelmeink után még ez a mi szegény hazánk is fényre derül!

E boldogító reményben nyújtjuk ki lelki karjainkat szeretetteljes fogadására s kívánjuk, hogy kerületünk képviselőjét az isteni kegyelem sokáig éltesse!

A mély benyomást tett beszéd után, mely önmagyméltóságát láthatólag kellemsen érintette, szintén szünni nem akaró éljenzés hangzott fel.

Bánffy Dezső báró megköszönve a nem remélt szíves fogadtatást, hangsúlyozta kényes helyzetét, midőn választói valószínűleg a politikai álláspontok fejtegetését várják tőle, de mely várákozásnak ő, mint a ház elnöke, ki a pártokon kívül, helyesebben fölül áll, nagy

sajnálataira meg nem felelhet. Választói az országgyűlés minden mozzanatáról tájékozva és értesülve vannak a hírlapokból s ő politikai constellációk bíráltságába a már mondott okokból nem bocsátkozhatik. Bizonyára megvannak neki is saját nézetei azokról, de a melyeknek, mint házelnöknek kifejezést adnia nem lehet.

A szónok szavaira reflektálva, ki a vidék és város szomorú hanyatlását ecseeltelte s úgy fejezte ki magát, hogy a Magura fölött sötét gyászként gomolyog az elemi csapások szomorú bizonyítéka s a teljesen kopár hegyek még szomorubb jövővel biztatnak, kifejezi reménységet arra nézve, hogy a szomorú jelen után biztató jövő vár e vidék és városra, melyen munkálkodni s választóinak érdekeit előresítozni főtörekvése lesz. Nem mondhat erre sem terminust, mert hisz hónapok sőt évek szükségesek erre; de teljes bizalommal tekint a jövőbe, melytől csak jót remélhetünk.

Most a szónokhoz fordult megköszöntő szép, költői gondolatokban gazdag beszédét és kezet nyújtva neki, a kézzorításban a megjelent választóknak a kézzorítását és köszönetét kívánja tolmácsolni.

Az éljenzésekkel gyakran megszakított beszéd végétél, mely után végül is lelkes éljenek hangzottak föl, a nemes báró lelépett az emelvényről s többeket megszólítással s kézzorításával tüntetett ki.

A pár ezer főre tehető közönség ezután lassan eloszlott.

Nagyan emelte a fogadtatás ünnepélyességét dr. Zsigmondy Ernő kir. aljárásbíró által vezényelt lovas bandérium, mely a közönség teljes eloszlásáig együtt maradt.

Este a „Medvéne“ éttermében igen szép közönség gyűlt egybe, hogy a választói körébe érkezett országgyűlési képviselő egy rögtönzött bankett keretében őszinte ragaszkodással üdvözlje. A tisztoke egymást érték s a kedélyes társaság nagy részét a kelő nap serkentetette eloszlásra.

Másnap ápril 13-án már korán reggeltől az egész város mozgolódott. Minden rendű és rangú hatóságok, testületek és egyetek ünnepélyes tisztelgésre készültek, nagyban szaporítván az utcai közönség számát az épen ekkorra eső izraelita husvét ünnep.

Tíz óra körül a báró a szolgabírói hivatal helyiségében a „Réz“ erdei közbirtokosság közgyűlését tartotta meg a melynek végeztével ugyanezen birtokosságnak választmányi tagjai tartották meg ugyancsak br. Bánffy Dezső elnöklété alatt első gyűlésüket.*)

A birtokosi gyűlés bevégezése után a báró szállására vonult, hol egymást érték a tisztelgő küldöttségek s testületek. Tisztelgtek a városi képviselő testület tagjai Virág Lajos városi főjegyző vezetése alatt, — a rom. cath., gör. cath., ev. ref. és izraelita egyházak, nöegylet tüzoltó-egylet, iparos egyesület stb. stb. küldöttségei.

Alig értek véget a tisztelgő küldöttségek szónoklatai és számos magán egyének tisztelgő látogatásai, midőn ismét most már az ünnepelt képviselő meghívott vendégeiül kétszázánál többen gyűltek egybe a Medvéne vendéglő helyiségeiben fölterített asztalokhoz. Hogy hány tisztoke mondtak, azt bajos lenne mind följegyezni; de nem is szükséges, mert úgy is tudja bárki, hogy azok legnagyobb része az ünnepelt érdemeinek méltatásával, a képviselőt pedig a város és vidéke anyagi érdekeinek támogatását tartalmazó ígéretekkel vala fűszerezve.

Fénypontját képezte az ünnepélyességeknek az este 8 órakor Virág Lajos tüzoltó főparancsnok által rendezett és kiválóan sikerült fáklyásmenet Ez alkalommal dr. Ajtai Endre tett ki magáért és csinosan összeállított s szónoki hérvél előadott beszédében köszöntö meg a bárónak, hogy mint képviselői házelnök bokros elfoglaltatásai közepette a legelső alkalmat is fölhasználta arra, hogy választói körében megjelenjen.

Dr. Ajtai Endre beszédére az őszinteség meleg hangján köszöntö meg a báró a város és vidéke választó közönségének a tiszteletére rendezett ünnepségeket és kifejezést kívánt adni ama reményének, hogy — bármennyire le van is házelnöki teendőivel minden ideje köve — e város és vidéke javára működni alkalmat és időt fog vehetni s működését siker koronázdja.

Beszéde végeztével elhangzott „éljen“ek lecsilapultával az utcák zaja is mindinkább megoszlott s mikor a népség sürri tömegei lehetővé tették, a báró kocsiba ült s úgy járta be a város főbb utcait, hogy a szép kivilágításban gyönyörködjék. Gencsy polgármester még a régi városházát is úgy kiilluminálta, hogy

*) Ezen gyűlések lefolyása 17 részljai község évtizedek óta meg-meginduló erdő-elkülönítési és arányosítási ügyének menőtre rendkívüli hastást lévén gyakorlndó, — a hozott megállapodásokat lapunk jövő számában részletesen ismertetni fogjuk. Szerk.

a csillogó gyertyák fényénél szintugy sajnálkozva juthatott a szomszéd telektulajdonosoknak eszébe, hogy a most fénytergerben uszó épület maholnap le fog bontatni.

A fáklyás szónoklatot szinte megzavarta az a kis kellemetlenség, hogy az Angyal házánál föllállított s szintén kivilágított diadalkapun egy lobogó meggyuladt s arról a száraz fenyőfából épített diadalkapu felső ivezete is tüzet fogott s már-már veszedelmesen terjedni kezdett a tűz, midőn egy tüzoltó a további veszedemtől megmentette.

Ennyi mindenféle ceremonia és banquett után nem csoda, ha a kilenc órára hirdetett bálba csak tíz óraker kezdett begyűlni a közönség. Sokan a nagy hétnek — és talán nem minden alap nélkül, — sokan politikai okoknak roják fel, hogy az árvamegyei inségesek fölsegelésére, de voltaképen a báró Bánffy Dezső országgyűlési képviselő tiszteletére rendezett táncmulatság nem eléggé volt látogatott s ennyiben egészben sikerültnek nem volt mondható. Hogy maga a tiszta jövedelem mennyi, azt még most nem tudhatjuk, de aligha fog megfelelni azon sokoldalú fáradsalmaknak, melyekért Szénassy Miklósné nöegyleti elnököt, Tráger Antal titkárt és Péchy Árpád földiszító rendezőt illeti meg legnagyobb elismerés.

Az első négyest 48 pár táncolta. Táncos volt bőven, úgy hogy a nőknek egyáltalában nem lehetett táncosok hiánya miatt panasza okuk.

Ott voltak a szónokok: Dr. Böckel Béláné (Sz.-Nagyfalu) Benkő Pálné, Brüll Samuné, Brüll Károlyné, Gencsy Elemérné, Gencsy Sándorné, Grosz Henrikné, Halliarszky Samuné, Jakab Lajosné (Sülelmed) Kávassy Bertalanné, Kiss Ignácné. Keresztseghej Andorné, Lang Sándorné, Lang Jakabné, Lang Mórné, Lukátsffy Ödönné, Lisztai Imréné, Nagy Lászlóné. Nagy Ferencné (Sz.-Nagyfalu), Nagy Domokosné (Kraszna), Nagy Gyuláné, Porjesz Samuné, Ruzska Ignácné, Szénassy Miklósné, Vincze Ödönné, (Kémer) Vischán Elekné, Weisz Ignácné és Weinberger Kálmánné. — Leányok: Gencsy Irén, Gencsy Piroksa, Gencsy Viktória, Grünbaum Szeréna, Grünbaum Antónia, Halliarszky Vilma, Nagy Anna és Nagy Ida (Nagyfalu) Nagy Ilonka (Kraszna) és Ruzska Karla.

Idegen férfivendégeink közül megemlítjük báró Wesselényi Miklós főispánt. Kerekes József, kir. tanfelügyelőt, Petri Mórát a „Szilágy“ szerkesztőjét és a sorozó bizottsághoz tartozó több katonatiszteket.

Br. Bánffy Dezső ma ápril 14-én a reggeli vonattal Kolozsvárra utazott el. A választók nagy sokasága kocsik hosszu során kísérté ki a vasuti pályaházig, hol szívélyes szavakban mondott búcsut az őt kikísérőknek.

Felhívás

az E. M. K. E. szilágyvármegyei fiókjának T. tagjaihoz*)

Az Emke egyesület fővárosi választmánya meghívásához képest a VII-ik évi rendes közgyűlés a f. évben Budapesten fog megtartatni. dicsőségsen uralkodó Apostoli királyunk I. Ferenc József Ő Felsege megkoronáztatásának 25-ik évfordulója alkalmával f. é. június 8-ikán, az az pünkösd negyedik napján.

Ez örömnem emlékére határozottatott a gyűlés e napra s a fővárosi választmány már meg is kezdte nagyszabású előkészületeit s a meghívók s az ünnepségek programja, a jelentkezés helye és ideje már közelebb közölve lesz a résztvenni szándékozó egyesületi tagokkal.

Felhívjuk tehát a t. egyesületi tagokat, miszerint a VII-ik évi rendes közgyűlésen az EMKE szilágyvármegyei fiókjának képviselőiben sorakozzanak az EMKE diszes lobogója alá s lelkesedésükkel az ünnepély magasztosságát emelni s a közművelődési egyesület működését elősegíteni szíveskedjenek.

A kik az ünnepélyen részt venni szívesek lesznek, méltóztassanak kötelező ígérlet mellett az EMKE. szilágyvármegyei alelnöke s jelenlegi vezetőjénél Györffy Pál báró urnál (Krasznán) akár személyesen, akár levélileg a f. hó végéig jelentkezni.

Kelt az EMKE. szilágyvármegyei fiókjának Sz.-Somlyón, 1892. márc. 10-én tartott választmányi ülésében.

Hulinka Sándor,
EMKE. jegyző

A temetkezési egylet közgyűlése.

A helybeli temetkezési egylet évi rendes közgyűlése e hó 10-én d. u. 3 órakor tartotta meg a színház helyiségében Szabó Ferenc elnöklété alatt.

*) A „Szilágy“ t. szerkesztősége e felhívás átvételére tisztelettel felkérte k.

Elnöknek az egylet mult évi állapotát kimerítően fölölelő jelentése tudomásul vétetett s a tisztikar, valamint az igazgató választmányának tevékeny működéséért köszönet nyilvánított.

A jelentés szerint az alakuláskor halálesetenként fizetett 50 frt díj a tagok szaporodásával 100 frtra lett felemelve.

A mult év folyamán az egyletbe bevétetett 82 egyén, hasonlítva az 1890. év eredményével 57, a beálltak száma több 25-tel. Elhaltak összesen 17-en, az előző évhez hasonlítva 28, a halálesetek száma kevesebb volt 11-el.

A halálesetenkénti díjaknak többszöri felszólítás dacára is be nem fizetése miatt az egylet tagjai sorából kizáratt 13.

Az 1890. év végével volt az egylet tagjainak száma 735, az 1891. év végével 790, tehát több 55-el, ezek a következőleg oszlanak meg: halálesetenként 10 krt fizet 335, 20 krt pedig 455 tag.

Az 1891. évi pénztári számadás az 1890. évről ájtott 556 frt 26 kr. pénztári maradvánnyal együtt 1538 frt 26 kr. bevétellel, 2015 frt 95 kr. kiadással, 522 frt 31 kr. készpénz maradvánnyal, — továbbá: takarékpénztárban elhelyezett alaptőke 1039 frt 40 kr. forgalmi tőke 1534 frt 10 kr, 4 drb. gőzfürdő részvény, 200 frt ért., összesen 3293 frt 81 krral elfogadtatott és Gámenty Tódor egyleti pénztárnok buzzó fáradozásáért elismerés nyilvánítása mellett, a számadás kötelezettsége alól a szokott óvasok fentartásával felmentetett.

Elhalálozás által üresedésbe jött választmányi tagsági helyre Péntek József választatott meg.

Ingatlan birtok változások.

A tasnádi kir. járásbírószág területén. Liperei András és neje megvették Ricman Józsefné csányi ingatlanait 1600 frtért; — Suttész Antal és neje Rész József s neje t.-szántói belsötelték 200 frtért — Pap M. György Borota János t.-szántói szőlőföldjét 125 frtért; — Kirner Ignác s neje özv. Sultész Balásné s társa t.-szántól belsötelték 130 frtért; — Csóka György és Klára Cséke Lajosné ákosi belsötelték 150 frtért; — Nagy Eszter Nagy Györgyné k.-paeali belsötelték 300 frtért; — Nagy Mihály és neje N. Kovács Károly n.-paeali ingatlanait 200 frtért; — Szabó Sámuel Szabó Zsánna s társa n.-paeali ingatlanait 200 frtért; — Juhász János és neje Kálai György érkávisi ingatlanait 180 frtért; — Halmi Zsigmond s társai gróf Degenfeld József peéri szőlőföldjét 1102 frtért; — Pacali József s társa Murvai Zsigmond s társa peéri házastelkét 500 frtért; — Indre György s neje örökölték néh id. Pap László és Anna szilvási ingatlanait 255 frt 80 krt; — Benedek Lajosné megvette gr. Károlyi Tibor s társai usztatói koresuafát 453 frtért; — Fazakas Ferenc és neje Csurgó Gábor és neje zálnoki ingatlanait 150 frtért; — Goldstein Roza Keresztés Samu tasnádi 50 öl belsötését 200 frtért; — Gurmai Imre Nagy Mihály zálnoki ingatlanait 400 frtért; — Rakolca János és neje Kálai György érkávisi kertjét 280 frtért; — Szabó János és neje Ujvári Antal s neje érmindszenti utjelkét 160 frtért.

A zsilóai kir. járásbírószág területén. Marice Fülöp Fmoli Mártonné inói 2 földjét 200 frtért; — Opris György és Dotya Kormos Péter és Náprágyán Anna sz.-széplaki 1 földjét 100 frtért; — Szabó Gusztáv és neje Mezei Zsuzsna Ágnes zsilói 1 házat 300 frtért; — Tólos Mária Pásztor Eszter zsákfalvai 5 földjét 120 frtért.

Különfélék.

— Mat számunkhoz negyedik hírdetési melléklet van csatolva.

— Mai számunk rendes szépirodalmi mellékletének tartalma: „Szabadkőműves palota“ címkep, — „Jolán“, Balogh Irmától, — „Tolonok“, Turly Zoltántól, — „Hullámzik“, költ. Firnstall Károlytól, — „Othon van“, Malonyay Dezsőtől, — „Az aszony“, (arab legenda), egy ismeretlen szerző kézirata után Hock Jánostól, — „Emlékversek“, Firnstall Károlytól, — „Reklám a sirig“, Bede Jóból, — „Fejtörő“ és „Képtalány.“ A 4 és 5-ik lapon pedig „A bálba indulás előtt“, és „Tolcszto Leó“ című képek díszítik e szám tartalmát.

— EMKE perselyek. Az EMKE. szilágyvármegyei fiókja tisztelettel kéri föl azokat, kik szívesek voltak az egyesület érdekében eszközöndő gyűjtések céljából perselyeket átvinni, miszerint méltóztatnának azokat — azon esetben is, ha üresek volnának is — f. é. május 10-éig Györffy Pál báróhoz Krasznára, vagy Hulinka Sándorhoz Sz.-Somlyóra postai uton elküldeni, hogy azok tartalma a közelebbi választmányi ülésen számbavehető legyen.

— Iparigazolvány. A városi tanács mint iparhatóság által e hó 9-éről Simó Károlynak az ács, — Farkas Károlynak a borbély és fodrász, — Májer Hermannak a lakatos, — Gold Jakabnak a férfi szabó ipar önálló gyakorolhatására iparigazolványok adtak.

— Nyilvánossági joggal felruházott gimnázium. A nagy-károlyi kath. főgimnázium VII. és VIII. osztályai megkapták a nyilvánossági jogot és ez évtől kezdve az érettségi vizsgálat megtarthatásának jogát. Nagy. Károly városának egyik régi óhaja teljeselet.

— **Miniszeri rendelet a postaküldemények csomagolásáról:** Pezsgőt, folyadékot és más kényesebb tárgyakat tartalmazó postai küldemények gondos csomagolásra. A közönség a pezsgőt, bort s efféle folyadékot tartalmazó palackokat rendesen ládákban csomagolva adja ugyan postára, azonban gyakran a palackok a ládában oly rosszul vannak elhelyezve, hogy gondosabb kezelés mellett is nem ritkán egyes palackok eltörnek, sőt még más küldeményekben is kárt okoznak. Minthogy a felvevő postahivatalok nincsenek azon helyzetben, hogy megítélhessék, vajjon a küldemény belül jól van-e csomagolva, minthogy továbbá a kincstár nem szavatol oly kárért, melyet a földadására vonatkozó postai szabályok szem előtt tévesztése, pl. elégtelen vagy célszerűtlen csomagolás stb. által maga okozott, illetve magára hárított, valamint általában nem szavatol folyadékok kifolyásáért, törékeny tárgyak eltöréséért stb.; a postát igénybe vevő közönséget a következőkre figyelmeztetem: 1. Folyadékoknál (pezsgő, bor stb.) arra kell vigyázni, hogy az egyes palackok a ládán belül oly szorosan legyenek elhelyezve, hogy ne mozoghassanak. 2. Levágott virágokat, virágcsokrokat vatta közé kell tenni s úgy helyezni, hogy a tartály oldalaihoz oda ne ütdjenek. Más élő növényeket, de a művirágokat is, különösen ha nagyobb tért foglalnak el, oly módon kell csomagolni, hogy azok minden oldalról kellően védve legyenek. 3. Gyümölcsöt legálább papírfoszalványok közé kell rakni, hogy össze ne zússanak. 4. Vajat és zsíradékot vízhatlanul kell csomagolni a nagy faládába, vagy a mi még ajánlatosabb, bádagszelencébe tenni. Zsíradékot tartalmazó küldemények csak kettős tartályban csomagolva adhatók postára. 5. Friss húst kosarakban és zsákokban is lehet szállítani, de a húsdarabokat a zsákon belül boricettel áztatott vászonba kell burkolni. 6. Tojást száraz, tiszta, szagtalan szecska vagy polyva közé téve erősebb ládákban kell feladni. 7. Gyümölcsöket, a mennyiben a postai szállítástól kizárva nincsenek, a Magyarországi Rendeletek Tára 1885. évfolyának 431. és következő oldalain foglalt 3507. illetve 11.299. számú rendeletnek megfelelően kell csomagolni. 8. Értékesebb tárgyakat, kivált ha nedvesség vagy dözsölés által könnyen megsérülnek, vászonba, borbó vagy vászonnal körülbukolt dobozba, törékeny tárgyakat polyva vagy széná közé téve, erősebb szerkezetű ládába kell elhelyezni. 9. Ékszereket és drágaságokat tokban elhelyezve, azonfelül vászonnal körülbukolt erős fadobozba vagy faládácskába zárva jól körül kell kötni. 10. Értékes tárgyakat tartalmazó csomagok pecsételése kizárólag jó minőségű erős, finom pecsétviaszt és vésett pecsétnyomót kell használni. Ékszereket és drágaságokat tartalmazó küldeményeknél a pecsétnyomatok tisztaságára és olvashatóságára kiváló gondot kell fordítani. Az utóbb említett küldeményeknél a cím mindig, de a többiekénél is lehetőleg magára a külső burkolatra, gőngyöltre, tartályra irandó. Ha a külső burkolatra írni nem lehet s a küldemény sem ékszereket, sem drágaságokat nem tartalmaz, a címet papírlapra is lehet írni, de ezt egész hátlapjával a küldeményre tartsan rá kell ragasztani s oly módon megértesíteni, hogy szállítás közben le ne váljék. Folyékony vagy törékeny küldeményeknél a külső tartályra figyelmeztető idom, jel, pl. a szokásos palack stb. alak rajzolandó; ugyancsak megfelelő megjegyzéssel láttandók el a halikrák s gyorsan romló tárgyakat tartalmazó küldemények. Budapest, 1892. évi március hó 11-én. Baross S. K.

— **Építkezések.** Az izraelita hitközségnek a Rikóci utcában lévő — zsinagógájának kibővítésére, — Demeter Lászlónak az elve utcaiban egy szoba és konyha, felépítésére a városi tanács által e hó 9-ről engedélyek adattak.

— **Temetés.** F. hó 10-én helyezették örök nyugalomra Juhász Józsefet, volt 1848/49-iki honvéd és krasznavármegyei csendbiztos nagy részvét mellett. A megboldogult ravatalánál Nagy László ev. ref. esperes tarmegható gyászbeszédet és imát, mely a jelenlevőket könyekig meghatotta. A városi derék, becsületes és munkás polgárt, a 48-as párt egy elhív emberét veszítette el a megboldogultban. A temetésen a helybeli önk. tűzoltó egyesület zenekarával vett részt s egy öreg honvéd a 48-as felirati zászlót vitte a koporsó után. A ravatalra díszes koszorúkat helyeztek: az elhunyt özvegye, ezüst levelekkel, fekete rózsák és szalaggal; „jó atyámnak“ felirattal Juhász Minka (fehér és lila orgonavirág s levelekkel, lila szalaggal); és Juhász Katalin, férj. Lengyel Lászlóné, ezüstlevelekkel és borostyán virággal. A kiadott gyászjelentést itt közöljük: „Öz. Juhász Józsefné, szül. Kovács Eszter a maga és Hermina teánynak; testvérei: Juhász Erzsébet és Juhász Katalin, férj. Lengyel Lászlóné, gyermekei: József, neje és gyermeke; Róza, férje és gyermeke; László és Gizella nevében fájdalommal telt szívvel tudatja a jó és gondos férj, szerető apa, testvér és nagybátyának Juhász József 1848/49-iki honvéd és a volt Krasznavármegye 17 éven át alkalmazott csendbiztosának, élete 62-ik, boldog házasságának 17-ik évében, hosszas

szeszvadás és a vallás vigaszaiiban történt részesítés után, f. évi április hó 8-án reggeli 5 órakor bekövetkezett elhunytát. A boldogultnak porrései folyó évi április 10-én d. u. 4 órakor fogtak az ev. ref. vallás szertartása szerint a bökény-utcai 190. házszám alatti háztól a temetőbe örök nyugalomra kísértetni. A kik szerették megkönyvezik, a kiknek hiányzik, nem feledik el. Legyen álma csendes, emléke áldott! Szilágy-Somlyó, 1892. április 8.”

— **Fegyvergyakorlatra vitt akták.** A „Magyar Hírlap“-ból olvassuk, hogy Zsigmondi Ernő dr. szilágy-somlyói aljárásbíró fegyvergyakorlatra hívták, de hivatali buzgalomban nem tudott megválni kedves aktáitól és ezért magával vitte azokat a sátor-táborba tanulmányozás végett. — Buzgalma talán dicséretet is érdemelt volna, ha el nem felede volna a járásbírónak bejelenteni az akták mozgósítását. Mivel pedig ezt nem tette és a bíróságnál nagy volt az elszönyvülködés az akták hiánya miatt, mire a bíró újra bevonult hivatalába, fegyvel-eljárást indítottak ellene és rosszaságára ítélték. Ezt az ítéletet ma a kir. kuria is helybenhagyta.

— **Fedeztetési állomások.** Szilágyvármegye területén ez évben következő állami fedeztetési állomások tartatnak fenn: Sarmaság 1 ménnel, — Szilágy-Cseh 3. — Szilágy-Somlyó 3. — Tasnád 4 és Zilah 2 ménnel. Ezen 5 állomáson van 13 darab állami mén, és pedig: 1 angol telivér, — 7 angol fajta, — 1 arab telivér, — 3 arab fajta, — 1 nonium. A mének közül 1 a kisbéri állami ménesből, 4 a bábolnaiból, 3 a mezőhegyesiből származik, — 4 mint már teljes kora 1 pedig mint 1 éves magánosoktól vásároltatott.

— **Halalozások.** Városunkban a f. évi március havában elhaltak Orosz Lajosné 67 éves, — Lengyel Fáni 6 hete, — Farmati Erzsé 10 napos, — Keller Kálmán 7 éves, — Spancsok Mari 3 éves, — Csokán Lőrinc 78 éves, — Bukovinszky Józsefné 62 éves, — Nagy Imre 19 éves.

— **145 éves ember.** Hihetetlenül nagy kort ért Monokon egy juhász. Gyura József volt a neve s 1747-ben keresztelték meg. Háromszor házasodott, de gyermekei nem maradtak. Nyolcvan esztendő korában még olyan erős volt, hogy két mázsa búzát fel emelt a vállaira. Száz esztendő koráig verrekedő természetű ember volt: hol ő verte meg a monoki juhászokat, hol azok őt. Száz esztendő korán túl már nem foglalkozott ezzel a vasárnapi mulatozással, mert azt mondta, hogy öreg emberhez nem illik, kilencvenöt éves korában tanult meg dohányozni s akkor is csak azért, mert a közönség jegyző, akinek fát szokott vágni, neki ajándékozta a pászulyajtékpipáját. Az első pipától leaszédült az öreg a földre és olyan rosszul lett, hogy a pap rárdta az utolsó kenetet. De másnap már semmi baja sem volt. Egész életében egyszerűen élt. Husz-csak lakodalmokon evett és akkor, mikor kergültek a birkák. Máskülömben csak kukoricával és krumplival táplálkozott. A szült tököt a világ legjobb csemegéjének tartotta. — Mikor száz éves volt negyedszer is megakart házasodni, de lebeszélétk. Azt hitte, örökké fog élni. Az utolsó esztendőjében meg is vakult, meg is siketült. Az volt az utolsó szava, hogy még egy esztendőt szeretne kieszközölni az uristéntől.

— **Elérkezett a várva várt kikelet,** a rideg zord tél után. A bájos Margitsziget is tavaszi mezbe kezd öltözködni. Fái rugydenek, világra szóló hírességű pázsitterületei kizöldelnek és gyönyörködteik a szemet; de megszólal fülemiléje is, mely elbűvöli a hallgatót. A Margitsziget pártatlan szép pázsitjai és a fülemile elbűvölő csatogása már Európaszerte híresek és mindegyikünk, kinek csak egy talpalattnyi földje, kis ligete van, nagyon óhajtaná, hogy megszerezhesse magának a Margitsziget e két specialitását, — gyönyörét. Am a csalogány nem szokog megrendelésre, oda telepíti fészékét a hova neki tetszik és ha el nem riasztják, évente oda is tér vissza. Ellenben a szép pázsitot mindenki könnyen megszerezheti, annál is inkább mivelhogy a Margitsziget gyönyörű pázsitaihoz is egy budapesti magkereskedő szállítja a fűmagot. E bársonyszerű üde zöld gyepet, melyet Mauthner Ödön budapesti magkereskedő kombinált fűmagkeverékeivel létesített és mely nemcsak a Margitszigetnek, hanem egyáltalán a magyar diszkertészetnek és magkereskedelemnek is díszére válik, mindenki könnyű szerrel megteremtheti saját területén a Mauthner-féle fűmagkeverékek alkalmazásával.

— **Kiállítás a Hortobágyon.** A debreceni gazdasági egyesület, júniusra tervez állatkiallításat olyan alakban, minőt Európában sehol, legfeljebb Amerikában, vagy Afrikában mutogathatnak. A gazdasági egyesület nem az állatok miaőségét, de Debrecen állatállományának nagyságát akarja ez uton bemutatni. És pedig úgy, hogy harmincöt kilométer hosszban felállított hatvan-ezer darab marhát: lovat, ökröt, tehenet, juhat, sertést a debreceni-füzeshabonyi vasút hortobágyi részének mentén s ezt a Debrecenből külön vonaton kiindult nagyközönség meglekinté a lassan haladó vonatról.

Ezalatt a hortobágyi híres csárda előtt az állam közreműködése mellett lódíjazás lesz. A sajtószéri állatkiallítás eszméje ugy Debrecenben, mint a vidéken élénk tetszésben részesült, úgy, hogy Debrecen város közönsége 4000 frtot szavazott meg a költségekre, maga a gazdasági egyesület 2000 frtot ad s a minisztériumtól is várnak pénzt, a hol ez a 35 kilométeres állatvonal szintén nagy tetszést keltett, úgy annyira, hogy ha ez az első kísérlet sikerülne — úgy beszéltek a minisztériumban — az eszmét esélyeg a millennium ünnepénél is felhasználják. Debrecen azért hoz ilyen nagy áldozatot e kiállításnak, mert azzal fellendíteni véli már-már elsatnyult híres állatvásárjait. Még egy eredeti, soha elő nem fordult specialitása is lesz ennek a kiállításnak: az óriási közönséget — mert óriási számúatának — Debrecen város közönsége, illetve a gazdasági egyesület megtraktálja a hortobágyi puszta olyan ételekkel, melyeket maguk a festői hortobágyi csikósok készítettek, nevezetesen: bográcsokban főtt gulyással, nyáron sültött ökrörrel és térszáz kásával, a csikósok a kedvenc eledelével. A hort a híres filloxa-mentes debreceni kerek szolgáltatók a traktához. A kiállítás megtartása immár biztosítva van, mert mint említettük, a város bőkezűen meg szavazta a költségeket és a minisztériumban is örömmel látják az eszme kivitelét s az érdekelt debreceni gazdák is örömmel hozzák meg az áldozatot, hogy gulyáikat összereteljk, a réti felvágása és letaposása dacára is.

Szerkesztői üzenetek.

A. J. urnak. Helyben. Fölszólalását szívesen fogadjuk és kívánságának egész készséggel teszünk eleget. Legyen szabad azonban megjegyeznünk azt, hogy lapunkba a Kwizda-féle stb. hirdetések a belső lapra nem „belopódnak“ kezdenek, hanem azok jogos helyüket foglalják el ott. Mert tessék elhinni, hogy csupa jókaratból és a közügy iránti buzgóságból lapot fenntartani nem lehet. Ehez is, mint mindenhez a világon, pénz kell. Vidéki lapok legnagyobb része pedig nem rendelkezik annyi és olyan előfizetővel, a kinek előfizetési pénze a lap kiadásait fedezné, tehát a hirdetések nélkül csak is megfelelő pártolás mellett lehetne a lapot fenntartani. Máskülömben is méltóztassék a multba visszatekinteni és némi összehasonlítást tenni a lap mostani és pár év előtti számainak tartalma fölött s figyelembe venni azt, hogy a képes szépirodalmi mellékletünk — mi a tárcarovatot van hivatva pótolni — busásan kárpótolja az előfizetőt még akkor is, ha a harmadik oldallal minden számban egészben csak hirdetésekkel lenne is elfoglalva. Azt hisszük meg fog győződni álláspontunk helyességéről, — s midőn mi lapunkat szépirodalmi képes melléklettel együtt most is csak a régi évi négy forint előfizetési árban adjuk, ezzel szemben el fogja ismerni ahoz való jogunkat, hogy a harmadik oldalt hirdetések közlésére esetleg egészben is felhasználhassuk. Nem hagyhatjuk meg említetlenül azt sem, hogy a hirdetések közlése az olvasók érdekeit is szolgálja, mert helyi érdekű hirdetések inkább köztudomássá válnak egy helyi vidéki lap hasábjain, mint a fővárosi el nem tekinthető nagy lapok labirintusában. Ismételtén megköszönve lapunk tartalmassá s köz-rökövé tétele iránt tanúsított becses figyelmét, biztosítjuk, hogy erre vonatkozó s bárkiktől eredő közönségszerű kívánságoknak jövőre is nemcsak legszívesebben eleget teszünk, de a felvilágosítást és szíves közreműködést más alkalommal is igen szívesen vesszük.

Sz. Z. urnak Debrecen. Elintéztük.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: BÖLÖNI SÁNDOR.

„Szőlő-ültető és trágyázó hengeralakú ásó!”

Szabadalmazott Ausztria Magyarország, Francia, és Németországban.

A nagyváradi országos iparkiallításán nyert ezüst oklevél, valamint a Kecs-keméti Állami „Miklós“ szőlőtelep igazgatósága részéről kiadott díszérő nyilatkozat. — (L. „Borászati Lapok“ 892. 10. és 11. sz.) — egy a mult évi megrendelőim-től beérkezett számos elismerő levél igazolja, hogy ezen praktikus és olcsó szerkezet minden szőlőtulajdonosnak egy kertészetekben és kisebb növények ültetéséhez és trágyázásához nélkülözhetlen.

Egyszeri lenomással 12 cm. széles és tetszés szerint 40—60 cm. mélységű kerek gödröt csinál, melyből a földet kiemeli, a munka könnyű és gyors, egy ásóval 3 munkás naponként 1200 szál vesszőt a legegyszerűbb módon ültethet el; minden ültetési mód felett a legelőkéteasabb, mert a keskeny gödr fenekétől a föld színig a plánta tövének egyenletes tömése, legyen az görbe, — erős gyökérzetű, vagy bármily alakú annak kivétel nélküli megfokadását s főleg gyors fejlődését biztosítja, egyformán és jó sikerrel használható gyökeres és sima szőlővesszők, és gyümölcsfa csemeték ültetéséhez homok, — fővenyes, — köves és agyagos szőlő-talajban.

Termő szőlők, — új ültetések és gyümölcsösök trágyázásánál felülmulhatlan eszköznek bizonyult, tudnivaló, hogy az mindig káros volt, ha a trágya csak a föld felületén terítettett szét, ezen ásóval készített 15—25 cm. mélységű és szükséges mennyiségű szabályos kis gödröcskébe akár természetes, akár mű-trágya a legcélszerűbben helyezhető el, amennyiben a trágya a tőke tövére, sem lefutó esővíz, — nap heve, — gyom, téli száraz fagyok stb. által elnem pusztul, sőt a felülről felfogott esővíz a trágyán keresztül oszolva szét, kivétel nélkül csak a szőlő, vagy gyümölcsfa gyökerei által használatik fel.

Ára 3 frt 50 kr. — 10 darab 30 forint. Használati utasítás mellékeltetik, ásóim acél és forrasztott hengerrel készülnek.

A lapokban többször hirdett s jól feldicsért szabadalmazott, de használat képtelen új találmányok megrendelése tartózkodóvá tett ugyan sok megrendelőt, de itt már a fent írott elismerő iratok szerint is mindenki a tárgy célszerűségéről biztosítva van.

Nagy Gábor.
Nagy-Kágya (Bihar m.)

Nyíltér.*)

Nyers bust-selyemszövetet, egész öltönyre valót szállít 10 frt 50 kr-ért (kivánatra jobb faját is) **HENNEBERG G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, postaber és vámentesen. Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Glória selymet — 120 cmtr. szélességben, por- és esőköpnyegek, valamint zubbonyokra alkalmast méterenként 2 frt 65 krtól.

*) Ezen rovat alatt közlöttékért a felelősség a beküldőt illeti Szerk.

Hirdetmény.

Ajánljuk a n. érdemi közönségnek a legtisztább és vizmentes

köszén kátrányunkat

mindennemű nedvesség, fa-rothadás megóvására. A megrendelések címzendők:

A légszeszgyár igazgatóságának Kolozsvárt.

Kitűnő minőségű takarmány (széná és sarju) n a g y o b b mennyiségben jutányos áron eladó.

Értekezhetni tulajdonos Bartha Endre ügyvédnél.

Hirdetmény.

Ajánljuk az általunk valódi Kárvin köszénből előállított

KOAKSZOT

mindennemű gyarak fűtésére, ugyancsak kovács műhelyek használatára mint nélkülözhetlen erős fűtőszert. A megrendelés címzendő:

A légszeszgyár igazgatóságának Kolozsvárt.

150 hold legelő ki-
adó. — Hol? Meg-
mondja a kiadóhivatal

Máriaczei Gyomorcsépek

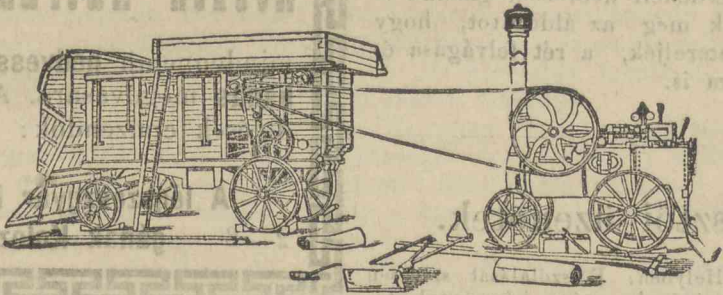
nagyserűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.
A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorfájdalom, felesleges nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorférfés, székülés.
Báthatos gyógyszernek bizonyult fejlettségénél, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomorfejtő hatású ételekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorholókánál.
Csak a bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.
Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12. sz.

A védjegyet és alárúrt tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.
A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók Szilágy-Somlyón: Józsa Gyula gyógyszerházaiban. 17—43

Első magyar gazdasági gépgyár

részvény-társulat

Budapesten, Gyártelep: külső váci-ut 7. szám.

Ajánl hazai gyártmányu

gőzcséplő készleteket

valamint mindennemű

GAZDASÁGI GÉPEKET

és talajmívelő eszközöket, különösen úgy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legújabb rendszerű

sorvető gépeket.

Árjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek.

6—10

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 26-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóköröség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatának változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlok-egyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divat-tudósítást Párisból, stb., úgy hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétszerűség tekintetében utólrétegetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetből nem hagyta magát befolyásolni s mint **teljesen független lap** fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinetekben felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelmérést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaköröség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld. 15—52

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa:

Csávolszky Lajos.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca I. szám.

(Az operaházzal szemben.)

Hirdetések a „Szilágy-Somlyó” részére a kiadóhivatalban jutányos áron felvétetnek.

Köszénkátrányt

legjobb minőségben

zsindey- és deszkatekők behúzására, mely által azok tartóssága kétszeres hosszabb, továbbá **culálok**, melyek a földbe ásatnak, kerítések s gazdasági eszközök befestésére hordókban á 50 egész 200 kiló súlytartalommal; továbbá saját gyártmányu

COAKSOT

(pirszén) kovácsok és lakatosok részére ajánlja jutányos ár mellett

a légszeszgyár igazgatósága Debrecenben.

2—10

1891. Záróévi díjazottal

1891. Temevár aranyérem

KWIZDA-féle

Korneuburgi barom-tápláló por lovak, szarvasmarhák és juhok részére.

Közel 40 éve annak, hogy a legtöbb istállóban a legnagyobb eredménnyel használják, étvágytalanság, rossz emésztés ellen, a tehénknél a tej javítása és szaporítása érdekében; hathatósan előmozdítja az állatok természetes ellentálló képességét a ragadós betegségek ellen.

1/4 doboz ára 70 kr, 1/2 doboz 35 kr.

A vásárlásnál tessék ügyelni a védőjegyre és határozottan K w i z d a Korneuburgi barom-tápláló port tessék kérni. Valódi kapható a gyógyszerészeknél és droguistáknál.

HAUPT-DEPOT:

Franz. Joh. Kwizda

k. u. k. österr. u. kön. rumán. Hoflieferant, Kreisapotheker, Korneuburg bei Wien.

Ovatossággal vásárlandó a

„ZACHERLIN.”

Vevő: ... „Nekem nem kell a nyitott rovarpor, hiszen ZACHERLINT kértem! ... Nem hiába dicserik ezt a legkitűnőbb, bármely rovar irtó szert, azért nem is veszek mást, mint csakis:

lepecsételt palackot, melyen a „Zacherl” név áll.

Kaphatók: Szilágy-Somlyón F á b r y József divatárú üzletében. — Zilahon: Bikfalvy Testvérekénél. — Tasnádon: Dulka Elek urnál.

1—12